

Και ενώ η κρίση εισέρχεται στην πλέον λεπτή και κρίσιμη φάση της με τους οικονομικούς (πτώ ση ΑΕΠ) και κοινωνικούς δείκτες (ανεργία κτλ) να βυθίζονται κάθε μέρα και περισσότερο, σε αυτήν ακριβώς την στιγμή που οι συνέπειες γίνονται κάθε μέρα και πιο οδυνηρές για τους πολίτες, το «βαθύ κράτος» δεν δείχνει να «καταλαβαίνει Χριστό».

Ένα τμήμα της ελληνικής κρατικής μηχανής, αυτό που για διάφορους λόγους ονομάζουμε "βαθύ κράτος", υπηρετεί πιστά όντας ταυτόχρονα και ομοτράπεζο, ένα από τα τελευταία «Σοβιετικού τύπου» κράτη στον κόσμο. Επιλεκτικά εξαγριώνεται και ξιφουλκεί εναντίον κάθε «υπόπτου» που επιβουλεύεται τα προνόμια του...

Για λόγους που δεν είναι του παρόντος η βαθύτερη ανάλυση τους καταφέρνει και είναι σύμμαχος, υπηρέτης και συνένοχος των πιο αναχρονιστικών δήθεν επιχειρηματικών προσπαθειών (με την έννοια του υπερβολικού κέρδους και του κακού αποτελέσματος – θυμόσαστε εκείνο το οδόστρωμα έξω από την Τρίπολη που το σήκωνες με το ένα χέρι; Σίγουρα θα έχετε τουλάχιστον ακούσει για το κωμικοτραγικό της πληρωμής διοδίων ενώ ο δρόμος δεν έχει κατασκευαστεί ακόμα! Μήπως θέλετε ένα stand σε δεκαπλάσια τιμή από την κανονική;). Το "βαθύ κράτος" σε ανίερη συμμαχία με τους ραντιέρηδες και τα αρπακτικά. Ωραία όμως τα καταφέρνουν. Από τη μια μεριά η προσπάθεια συγκράτησης των κεκτημένων, και ει δυνατόν η επέκταση της επιρροής του σπάταλου κράτους, και από την άλλη μεριά δήθεν επιχειρηματίες με υπερβολικό κέρδος και με ελάχιστο αποτέλεσμα. Το τέλειο δίπολο. Από τη Σκύλλα στη Χάρυβδη.

Το δίπολο αυτό χειραγωγώντας τους κατοίκους της χώρας μέχρι τώρα έχει καταφέρει να μην επιτρέψει την ανάπτυξη του λεγόμενου τρίτου τομέα, της κοινωνικής οικονομίας δηλαδή. Εξηγούμαστε με απτά παραδείγματα: α) Η συλλογή των απορριμμάτων στους Δήμους είναι πλημμελής και πανάκριβη. Η λύση στην περίπτωση των Δήμων δεν είναι κατά τη γνώμη μας η ανάθεση του έργου σε ιδιωτικές εταιρείες, όπως αυτές του καθαρισμού των κτιρίων. Ισχυριζόμαστε ότι η λύση είναι η ανάθεση με δημόσια διαφανή διαδικασία σε εταιρείες κοινωνικού σκοπού που οι επιχειρηματίες θα είναι ταυτόχρονα και οι εργαζόμενοι. β) Η λειτουργία Δημοτικών Επιχειρήσεων Πρόνοιας είναι βέβαιο ότι θα ναυαγήσει τόσο από πλευράς κόστους όσο και αποτελεσμάτων. Η λύση, κατά τη γνώμη μας, δεν είναι η παράδοση σε κερδοσκοπικές ιδιωτικές εταιρείες του προνοιακού τομέα. Η λύση είναι η στενή συνεργασία με τον κοινωνικό τομέα της οικονομίας, ήτοι με ήδη υπάρχουσες δομές όπως τα Κέντρα Συνοδευτικών Υποστηρικτικών Υπηρεσιών (ΚΕΣΥΥ) που πληρούν τα κριτήρια αλλά και με καινούργιες αξιόπιστες δομές στην κατεύθυνση του χαμηλού κόστους των υπηρεσιών και του ευπρεπούς αποτελέσματος γ) Η αποτελεσματικότητα του ΟΑΕΔ σε σχέση με την αντιμετώπιση της ανεργίας των ευπαθών ομάδων του πληθυσμού είναι χαμηλή. Η λύση, κατά τη γνώμη μας, δεν είναι στην περίπτωση των ευπαθών ομάδων του πληθυσμού τα ιδιωτικά γραφεία ευρέσεως εργασίας. Η λύση είναι η στενή -πιλοτική αρχικά- συνεργασία με ήδη υπάρχουσες δομές όπως φορείς Παροχής Συνοδευτικών Υπηρεσιών, πάλι στην κατεύθυνση του χαμηλού κόστους και του ικανοποιητικού αποτελέσματος.

Να τονίσουμε βέβαια ότι μιλάμε και γράφουμε για υπαρκτές και αξιόπιστες δομές και φορείς της κοινωνικής οικονομίας και όχι για φορείς αθύρματα των εκάστοτε κυβερνήσεων. Αν βέβαια ακολουθηθεί η πρακτική που αναλύσαμε στα παραδείγματα μας, θα θιγούν τα

κακώς κείμενα, δηλαδή το μέρος εκείνο των συνδικαλιστών, των επιχειρηματιών, των βουλευτών, των πολιτευτών που αποτελούν παράγοντες του πελατειακού-«Σοβιετικού κράτους».

Πιστεύουμε όμως ότι δεν υπάρχει ούτε άλλος δρόμος ούτε άλλος χρόνος.